

Noitavainoa 2000-luvulla

Turun Sanomat 26.2.2014 03:30 | 23

Luin vankilapsykiatri Hannu Lauerma lehdistä mainostaman uuden kirjan ”Hyvän kääntöpuoli” – joka on tietysti pahuus. Lauerman retoriikka kirjassa voi kuulostaa maallikosta tai skeptikosta uskottavalta, mutta on enemmänkin vainoa.

Kirjassaan Lauerma leimaa hyvän vastakohtaksi muun muassa useita lääkäreitä (Liisa Sulkakoski, Antti Heikkilä, Taija Somppi), jotka ovat laajentaneet oppejaan esimerkiksi homeopatiaan tai ravintopuoleen. Nämäkin tahot leimautuivat kirjassa pahuuden edustajiin, vaikka heillä on pääasiassa vain tyytyväisiä asiakkaita. Lauerma kirjoitti myös: ”Itselläni on kuitenkin tullut vastaan ainakin kolmen omaisen väkivaltaista kuolemantapauksia, jotka ovat liittyneet yrteillä tai homeopatialla hoidettuun psykoosiin.”

Homeopatian julkinen syyllistäminen siitä, että se altistaa psykoosisairaana tappamaan lähiomaisiaan, on täysin absurdi ja kehitelty väite, lääkärin etiikan vastainenkin. Tämmöisen väitteen tukena pitäisi olla vähintään tutkimus tai oikeuden päätös. Väite on harhainen ja puhdas leimakirves homeopatian alaa ja luontaishoitoja kohtaan.

Jos psykoosipotilas ei ole huolinut psykoosilääkitystä tai saanut niistä apua ja olisi joskus esimerkiksi homeopaatin luona käynytkin, se ei tee homeopatiasta syyllistä veritekoihin, ei edes teoriassa. Lauerman väittämät tapahtumat, jotka eivät ole julkisia ja joiden väitteitä ei voi edes analysoida, ovat ensisijaisesti uskomusta. Eikä yksittäinen psykiatri voi mielivaltaisesti julistaa toisia ammattilaisia surmien altistajiksi.

Lauerman vuosia kestänyt viha eri tavoin toimijoita vastaan tuntuu niin vahvalta ja krooniselta, että voi epäillä, voiko Lauerma olla uskottava yhteiskuntatyössään THL:n professorina. Tai voiko hän olla puolueeton vankimielisairaalan ylilääkärinä päättäessään ehkä ihmisten loppuelämästä tai asiantuntijana ja lausunnon antajana oikeudenkäynneissä? Saisiko esimerkiksi oikeus luontaisterapeutin kohdalla Lauermalta puolueettoman asiantuntijalausunnon tai potilas oikean diagnoosin?

Pahuuden edustajaksi tai boikottiin joutui kirjassa myös joukko toimittajia ja lehtiä, jotka eivät ole kirjoittaneet tekstejä täysin Lauerman mieleisesti. Arvostelua saivat myös hypnoosin antajat ja monet muut, jotka tekevät työtään toisin kuin Lauerma asian näkisi.

Lääketehtaiden tuomitut haittasalailut, hoitovirheiden runsaus ja vakavat lääkehaitat eivät Lauerman kirjassa juuri huoleta, vaan hän toteaa omasta alastaan: ”Mikään hoitojärjestelmä ei voi auttaa kaikkia.” Lauerma vetoaa kirjassa myös asiantuntevuuteen tai sen puutteeseen, mutta hän itse systemaattisesti tuomitsee aloja, joista hänellä ei ole mitään asiantuntemusta, tutkintoa tai edes kokemusta.

Jouni Jämsä, Lahti